

[Aksel Larsen.]

ikke alene for noget, der følger af Udviklingen, noget, der er givet paa Grund af Samfundets Udvikling, men vi anser det ogsaa for overordentlig heldigt og udmærket og godt, at der er noget, der hedder Klassebevidsthed hos Arbejderklassen og hos Arbejderungdommen, og det er vor Opgave som Kommuniste at gøre alt, hvad der overhovedet staar i vor Magt, for yderligere at skole og opdrage denne Bevidsthed hos Arbejderklassen.

Derpaa til selve Lovforslaget. Dets Konsekvenser er naturligvis uhyre vidtrækkende, men i øvrigt er alt lagt i Justitsministerens Haand. Han har den mest udstrakte Myndighed til at afgøre Tvivls- spørgsmaal og meddele Dispensation — der staar ikke noget om, i hvor stort Omfang Dispensation kan meddeles — og da vi i Modsætning til de Konservative har den dybest mulige Mistillid, begrundede Mistillid, til den nuværende Justitsminister, men ganske vist vilde have det til en hvilken som helst Justitsminister i det kapitalistiske Samfund, saa kan vi altsaa ikke se nogen som helst Betyggelse i denne Dispensations- og Tvivlsparagraf. Tværtimod er vi udmærket klare over, at den vil blive haandhævet i en ganske bestemt Retning; men det kommer jeg til, naar jeg kommer til at betragte Lovforslagets politiske Konsekvenser nærmere.

De praktiske Følger af det vil altsaa være, hvis det gennemføres, og hvis det kan gennemføres — men hvis jeg var velvillig indstillet overfor det nuværende Samfund, vilde jeg give det Raad, at man skal ikke give Love, som man ikke er sikkert paa at kunne faa gennemført — at L. S.-Emblemet selvfølgelig maa forsvinde. L. S. er en politisk Sammenslutning, der gaar neppe en Dag, uden at vi faar Henvendelser fra den, og under Slagterikonflikten erklærede de politiske Ledere, at det var deres politiske Maal med Slagterikonflikten at tiltvinge sig en Kronenedskæring, og det fik de for Resten ogsaa. Altsaa, L. S.-Emblemet maa forsvinde. Og de tre Pile maa forsvinde, de er allerede til Dels forsvundet her i Salen. I det hele taget er de ikke synderlig populære, efter at de, der har lanceret de tre Pile, nemlig de tyske Socialdemokrater, har vist, hvor lidt de mente med den Kamp mod Fascismen, som Pilene symboliserede — hvorefter de tre Pile i Tyskland har faaet Betydning af Taarepile.

Men der er ogsaa andre Emblemer, der maa forsvinde. D. s. U.-Emblemet f. Eks. maa ikke bæres fra det Øjeblik, denne Lov er vedtaget. Vi har snart den 1. Maj, og

jeg har læst et Opraab fra de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg, undertegnet af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Nygaard, hvori der rettes en Opfordring til Arbejderorganisationerne om hos de samvirkende Fagforbunds Kasserer at købe Majmærker. Det er naturligvis en Følge af denne Lov. (Afbrydelse). Nej, lad os ikke paastaa, at dette Emblem ikke er politisk. Der staar udtrykkelig om disse Tegn Ting, som viser, at Bærerne hører til en politisk Organisation, og i saa Fald har man ikke Lov til at bære dem. Altsaa kommer Justitsministeren allerede ved denne Lejlighed til at give Dispensation til sit eget Parti, eller ogsaa lider de samvirkende Fagforbund et vist økonomisk Tab ved at have ladet disse politiske Tegn fremstille. Med andre Ord, et Indgreb, saadan lyder Loven, i Arbejdernes Ret til den 1. Maj at demonstrere deres politiske Meninger og Hensigter.

Det er blevet hævdet, ganske vist ikke synderlig tydeligt, men Justitsministeren har sagt det under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, at den egentlige Aarsag til denne Art Lovgivning er, at man maa forhindre, at vi faar de samme Tilstande i Danmark som i andre Lande. Derfor maa vi gennemføre et generelt Uniformsforbud. Man maa navnlig bekæmpe Kommunisterne kraftigt, fordi de er Forløbere for og bereder Vejen for Fascismen. (*Tilraab: Hør!*) Der bliver raabt Hør fra den dertil indrettede socialdemokratiske Gruppe her i Tinget. Jeg vil naturligvis ikke stille den Fordring til Folk, som i Festtaler paastaar, at de er Marxister, at de overhovedet skal forsøge at lære eller drage Erkendelse af Historien, navnlig ikke naar de har Sæde her i Tinget; men det er jo sket, og nogle af de ærede Medlemmer, der sidder paa de Pladser, hvorfra der nu raabes Hør til, at Kommunisterne er Skyld i Fascismen, før de kom herind, havde den anden Opfattelse.

I hvilke Lande hersker Fascismen i Øjeblikket, den, mod hvem disse Love angivelig skal være rettet? Først og fremmest i Italien, i Balkanstaterne, i Polen, til Dels i Finland, i Randstaterne og Tyskland, hvor den naturligvis ikke har vundet nogen endelig Sejr, men i alt Fald i Øjeblikket har Magten. Hvad er Aarsagen til, at det har været muligt for Fascismen og dens forskellige Afskygninger med dens forskellige Symboler og dens forskellige Navne at kunne tage Magten i disse Lande?

Jeg tror, vi passende kan forsøge os som gode Historikere og granske, hvad en een Gang temmelig god Historiker, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, har sagt